է--ութիւն. maître; 2. personne, individu; 3. substance; essence.

Զաթը ֆիլ. Եղ. զէվաթը էֆ'ալ, յտ. գործողութիւն. verbe à un mode personnel.

Զաթիւ-լ-ուէյն. (մուտ'ապազա. խուսուսուքիւն.) ֆէյսութիւն. discorde.

Իսլահը զաթիւ-լ-ուէյն էլթ. հաշտեցնել. réconcilier, mettre d'accord.

Զաթիւ-լ-ճէմբ. (սաթլիճան, ---.) կողմնակութիւն. pleurésie.

Պի-զ-զաթի. (քէնտիւ քէնտինէ. խօսուպէ-խօսուս.) անձամբ. ինքնին. en personne.

Հաստատը զաթիստա. է բնէ. ըստ ինքնին. (la chose considérée) en elle-même.

Զաթիկ(յ), ա. էական. բնական. անհրաժեշտ. essentiel; naturel; personnel. [polet.

Զաթիքն, գ. ծիծաղելի. ser-

Զահ', ա. հանրութիւն. ազատահանօր. յայտնի. ébruité, public, notoire.

Զահ', ա. խորտակեալ. perdu.

— **օլ.** խորտիլ. être perdu, se perdre.

Զահգ, ա. որ ուտող ըմելի. qui goûte.

Զահգա(թ), ա. ճաշակելիք. sens gustatif.

Զահլ. ա. որ զահլէ, էֆ. խրատոն. 2. անցաւոր. périssable; 2. passager, de passage.

— **օլ.** խրտնիլ. բնաջնջել լինել. périr, être détruit.

— **էլթ.** բնաջնջել ուռնել. բնաջնալ է գիշ. détruire, perdre.

Զա'իմ', ա. էական. զու'ամա, յտ. տէր ուսգի. possédant-fief.

Զահպ, ա. հալիլ. (se) fondre, se liquéfier.

— **օլ.** հալիլ. (se) fondre, se liquéfier.

Զահտ, ա. որ զահտէ, էֆ. ուրիշուրդ. 2. ուրիշ էտն. superflu; 2. plus que..., plus de...

Զահր, ա. Եղ. զիւվար. յտ. այցելու. 2. ուխտաւոր. visiteur; 2. pèlerin.

Զահֆ, ա. ոսկի դրամ հանելն. fausse monnaie.

Զա'ֆիֆ, ա. էական. զի'ամֆ, զու'ամֆա, զա'ամֆէ(թ), էական. թեթև. 2. անզօր. faible, débile; 2. impuissant.

Զա'ֆիլաթմագ, գ. փոքրացնել. 2. ծիծրիցացնել. affaiblir; 2. amaigrir.

Զա'ֆիլանմագ, գ. փոքրանալ. 2. վատթարանալ. s'affaiblir; 2. (à)maigrir, s'amaigrir.

Զա'ֆիլիք, գ. փոքրութիւն. 2. վատութիւն. faiblesse; 2. maigreur.

Զալ, ա. անուն 11երորդ նշանագրի օսմանցոց. 2. նշան 700 թ. 3. նշան Զիւ-լ-հիճճէ ամսոյ. nom de la 11e lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 700; 3. marque, par abréviation, du mois de Zu-l-hiddjé. [lard.

Զալ, գ. ծեր բազմամսայ. vieil-

Զալա'ա(թ), ա. զօրութիւն. գնդութիւն. force, vigueur.

Զալալ, ա. որ հովանի լինի. հովանաւոր. qui donne de l'ombre, ombreux.

Զալալ, } ա. զարդարանք անուն-
Զալալէ(թ), } իսնիլ. մոլորիլ. մոլորուն. 2. է մոլորութիւն անիսնիլ. մոլորութիւն. manquer son chemin, s'egarer; égarement; 2. tomber dans l'erreur; erreur.

Զալամ. ա. ազնամանալ. խաւար. obscurité, ténèbres.

Զալէլ, ա. մոլորութիւն. erreur.

Զալի', ա. Եղ. զու'ալա, յտ. զօրաւոր. ուժգին. robuste, vigoureux.

Զալիլ, ա. հովանաւոր. որ հովանի լինի. ombreux, qui donne de l'ombre, ombragé.

Զալիմ, ա. անիրաւ. հարստահարող. բռնաւոր. injuste, oppresseur, tyran.

Զալիմանէ, գ. անիրաւ. բռնաւորական. 2. էրիւ զբռնաւոր. injuste, tyrannique; 2. tyranniquement, en tyran.

Զալիմէ(թ), ա. անիրաւութիւն. դրկանք. injustice, tort.

Զալիք(է), ա. (օլ. ο. օլ պիրի. ՀՕլ.) նա. նայն. celui-là, cela.

Քէ-զալիք, ըստ նմին օրինակի. ainsi que.